

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **S. R.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, P.O. Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2022 č.j. CPR-34736-2/ČJ-2021-930310-V242,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 21. 2. 2022 č.j. CPR-34736-2/ČJ-2021-930310-V242 (dále jen „napadené rozhodnutí“) Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie (dále jen „žalovaný“), jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí ze dne 26. 10. 2021 č.j. KRPA-282345-19/ČJ-2021-000022-SV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) vydané Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán I. stupně“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci uloženo podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) správní vyhoštění a byla stanovena doba 20 měsíců, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a jejíž počátek byl stanoven od okamžiku, kdy uplyne doba stanovená k vycestování; zároveň byla stanovena doba k vycestování z území členských států Evropské unie do země státního občanství cizince nebo třetí země, kde je oprávněn pobývat nebo která ho přijme, a to do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, správní orgán I. stupně dále rozhodl, že podle ust. § 179 zákona o pobytu cizinců nebyly shledány důvody znemožňující vycestování a vycestování cizince je možné.

II. Žalobní body

2. Žalobce uvedl, že i když respektuje diskreční pravomoc správního orgánu, nedomnívá se, že by předmětná protiprávnost odůvodňovala uložení správního vyhoštění na dobu dvaceti měsíců, a to tím spíše, že je žalobce v procesu získávání státního občanství Rumunské republiky, tedy státu Evropské unie.
3. Poukázal na to, že je cizincem ve středním věku, který se v minulosti nikdy na území ČR nedopustil žádného protiprávního jednání, v dané věci se provinil tím, že překročil možnosti bezvízového styku. Dále bylo zjištěno, že žalobce spolupracoval při objasnění protiprávnosti, vyjádřil lítost, doznal se a přislíbil návrat do domovského státu. K tomu uvedl, že i když předmětná úprava výslovně nestanovuje okruh polehčujících okolností, jako je tomu u zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (viz jeho § 41 písm. l), lze je dovodit z demonstrativního výčtu okolností uvedených v § 174a zákona o pobytu cizinců. Na základě tohoto ustanovení je třeba posoudit závažnost nelegálního pobytu a k tomu zvážit i např. to, zda je cizinec recidivistou, co jej k protiprávnímu jednání vedlo, jakou po odhalení vyvodil sebereflexi. Žalovaný však neposuzoval smysl ukládaného opatření, nezabýval se požadavky individuální a generální prevence, nehodnotil obecnou migrační situaci v zemi, osobu žalobce ani polehčující okolnosti, omezil se na obecné závěry o tom, že se protiprávní stav stal a že žalobce nemá relevantní vazby. Žalobce tyto závěry pokládá za nedostatečné.
4. Připustil, že bezpochyby naplnil důvod pro uložení správního vyhoštění, nepovažoval však za spravedlivé, pokud žalovaný rozhodl o deportu na dvacet měsíců, když se jednalo o první pochybení žalobce.
5. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

6. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se podrobně vyjádřil k celé věci a přezkoumatelně uvedl důvody, pro které bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
7. Byl přesvědčen, že se podrobně a přezkoumatelně vypořádal též s otázkou přiměřenosti dopadů daného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce ve smyslu § 119a odst. 2 a § 174a zákona o pobytu cizinců. Za daných okolností nelze od správního vyhoštění upustit, jeho délka byla stanovena v zákonném rozpětí, napadené rozhodnutí považoval za přiměřené. Ve svém postupu a ve svých závěrech neshledal pochybení, navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 25. 10. 2021 byl při pobytové kontrole prováděné hlídkou Policie ČR na X. ztotožněn žalobce na základě řidičského průkazu, přičemž vzniklo podezření, že pobývá na území ČR neoprávněně. Z tohoto důvodu byl žalobce zajištěn, následně se na oddělení dostavil bratr žalobce, který donesl cestovní doklad žalobce, z něj bylo zjištěno, že má vyznačené poslední vstupní razítko ze dne 23. 1. 2020 přes hraniční přechod X. v Maďarsku. Lustrací v příslušných evidencích nebylo pobytové oprávnění žalobce zjištěno.
9. Žalobce dne 26. 10. 2021 při podání vysvětlení do protokolu uvedl, že na území schengenského prostoru a do České republiky přicestoval dne 23. 1. 2020, od té doby je zde nepřetržitě, přicestoval na svůj biometrický pas Moldavska, za účelem zaměstnání. Dále uvedl, že má moldavské a dále též rumunské státní občanství, které získal někdy na jaře 2020, má rumunský občanský průkaz, a to v X. v šatně na stavbě, kde si zapomněl batoh, tento průkaz si vyzvedl tady v České republice na rumunské ambasádě, datum přesně neví. Přicestoval na základě platného biometrického pasu Moldavska, neměl žádné vízum, byl si vědom toho, že zde může pobývat pouze 90 dnů, ale získal rumunské občanství, tak tady zůstal, není zde nelegálně. Uvedl, že pracuje na stavbě, je svobodný a bezdětný, má zde přítelkyni, která je občankou Ukrajiny a má zde povolení k pobytu na dva roky, dále v ČR žije bratr žalobce a sestra jeho matky. Jinak celá jeho rodina žije v Moldavsku, žalobce tam s nimi žil (žije) společně v rodinném domě, s rodinou je pravidelně v kontaktu. Na území ČR páchal trestnou činnost, měl zákaz řízení na 1 rok kvůli alkoholu za volantem. Není mu známa žádná překážka, proč by nemohl vycestovat do Rumunska či Moldavska, jsou to pro něj bezpečné země a nic mu tam nehrozí. Jinak v ČR žádné vazby nemá, vycestuje dobrovolně, pokud bude muset.
10. Správní orgán I. stupně učinil dne 26. 10. 2021 cestou Společného centra Mikulov - Drasenhofen dotaz na rumunskou policii ohledně státního občanství žalobce, kdy rumunská policie sdělila, že žalobce nebyl nalezen v databázi občanů Rumunska.
11. Dne 26. 10. 2021 bylo se žalobcem zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců na základě skutečnosti, že pobýval na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

žalobci byla dána možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim.

12. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 26. 10. 2021, v odůvodnění správní orgán I. stupně poukázal na ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4, § 119a odst. 2, § 174a odst. 1, § 179 a § 118 odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců, shrnul předchozí průběh řízení, tvrzení uvedená žalobcem a zjištění ohledně ověření tvrzeného státního občanství Rumunska. Shledal, že žalobce na území ČR pobýval neoprávněně od 17. 7. 2020 do 25. 10. 2021, tím naplnil důvod pro aplikaci § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců. Vyšel z toho, že žalobce byl oprávněn ve smyslu Nařízení evropského společenství (ES) č. 2018/1806 na území ČR pobývat na základě biometrického dokladu bez víza po dobu 90 dnů během jakéhokoli 180 denního období, pokud jeho účelem není výkon výdělečné činnosti. Vzhledem k tomu, že přicestoval na území schengenského prostoru dne 23. 1. 2020, byl zde oprávněn pobývat na základě biometrického pasu do 21. 4. 2020, a dále až do 16. 7. 2020 na základě sdělení Ministerstva vnitra ČR z důvodu nouzového stavu. Z toho dovodil, že neoprávněný pobyt žalobce v ČR trval od 17. 7. 2020 do 25. 10. 2021. Podrobně se zabýval přiměřeností dopadů daného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, avšak nepřiměřenost neshledal. Hodnotil kritéria dle § 174a zákona o pobytu cizinců, z hlediska závažnosti přihlédl zejména k délce neoprávněného pobytu a k tvrzení žalobce, dle kterého žalobce neoprávněně vykonával pracovní činnost. Přičetl žalobci k tíži, že nesplnil registrační povinnost, porušil povinnost dle § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců, sám svůj protiprávní pobyt neřešil, ten byl zjištěn až kontrolní činností policie, navíc se pokusil správní orgán obelhat v úmyslu získat postavení občana Evropské unie, avšak rumunské občanství žalobce nebylo rumunskou policií potvrzeno. Na základě výše uvedeného stanovil dobu 20 měsíců, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, vzal v úvahu uvedené okolnosti v neprospěch žalobce, v jeho prospěch naopak zohlednil, že žalobce se správním orgánem po celou dobu správního řízení spolupracoval. Dne 26. 10. 2021 byl žalobci vydán též výjezdní příkaz, byla mu stanovena doba k vycestování do 21. 11. 2021.
13. Žalobce podal dne 2. 11. 2021 proti prvostupňovému rozhodnutí prostřednictvím právního zástupce odvolání.
14. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vydaném dne 21. 2. 2022 přezkoumal spisový materiál, v postupu správního orgánu I. stupně neshledal žádné pochybení, dobu, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, považoval za stanovenou v zákonném rozmezí a korespondující se správní praxí v obdobných případech. K námitce žalobce ohledně podané a již vyřízené žádosti o rumunské občanství poukázal na zjištění učiněné v řízení I. stupně, dle kterého žalobce nebyl v databázi rumunských občanů nalezen, jeho tvrzení ohledně podané žádosti o občanství považoval za rozporné s jeho předchozím tvrzením, dle kterého si doklad vyzvedl na rumunské ambasádě a má ho v X. na stavbě. Uvedl, že pokud žalobce dokladem disponoval, měl dostatek času ho ve správním řízení předložit, to však neučinil ani v odvolacím řízení. V průběhu řízení bylo prokázáno, že žalobce není rumunským občanem, nelze tedy na něj pohlížet jako na občana Evropské unie, z evidencí policie navíc vyplývá, že žalobce při svých dřívějších pobytech v ČR vždy vystupoval jako občan Moldavské republiky (roky 2016, 2017, 2016 – 2019). Z toho

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

dovodil, že žalobce na území ČR pobýval neoprávněně a sdělením, že je občanem Evropské unie, se snažil neoprávněnost pobytu zastřít. Za nedůvodné považoval též námitky ohledně nedostatečného zohlednění rodinných vazeb žalobce a nepřiměřenosti délky doby zákazu vstupu, když tato doba byla uložena ve druhé pětina zákonem stanovené maximální doby. V této souvislosti přihlédl k tomu, že žalobce pobýval v ČR neoprávněně vědomě více než 15 měsíců, neměl v úmyslu řešit svou pobytovou situaci, přicestoval za prací bez pracovního povolení, není nikde hlášen k pobytu; dobu správního vyhoštění 20 měsíců nepovažoval za tomu nepřiměřenou ani neobvyklou vzhledem k podobným případům.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), jelikož žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání.
16. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců, *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na pět let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
18. Dle ust. § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
19. Z hlediska skutkového stavu žalobce především namítal, že je v procesu získávání státního občanství Rumunské republiky, tedy státu Evropské unie. Jedná se o argumentaci, kterou již žalobce opakovaně uváděl ve správním řízení a kterou se již oba správní orgány zabývaly v dostatečném rozsahu. Přitom zpočátku správního řízení žalobce tvrdil, že je držitelem rumunského občanského průkazu, který si vyzvedl na rumunské ambasádě v ČR, zapomněl jej však v X. na stavbě. Správní orgán I. stupně k tomu provedl šetření, avšak dotazem na rumunské státní orgány bylo dané tvrzení žalobce o jeho rumunském občanství vyvráceno, žalobce pak daný občanský průkaz ve správním řízení nepředložil. V odvolacím řízení svá tvrzení pozměnil, tvrdil, že jeho žádosti o rumunské občanství již bylo vyhověno, ale nebyl mu dosud vydán občanský průkaz. Tato svá tvrzení žádným způsobem nedoložil. Žalovaný se s danou námitkou

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

žalobce vypořádal, odkázal na zjištění resp. sdělení rumunských úřadů, dle kterého žalobce není rumunským občanem. Soud v tomto postupu žalovaného neshledal žádné pochybení, když dokazováním provedeným ve správním řízení bylo postaveno najisto, že žalobce státním občanstvím Rumunska nedisponuje, skutkový stav byl správními orgány zjištěn v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu. Žalobní tvrzení je pouze obecné, žalobce k němu neuvedl žádné podrobnosti, které by mohly shora uvedené závěry správních orgánů zpochybnit či vyvrátit, zároveň žalobce nepřipojil ani nenavrhoval žádné důkazy k prokázání tohoto tvrzení. Danou námitku tak soud nepovažuje za důvodnou.

20. Žalobce dále nesouhlasil s hodnocením závažnosti jeho jednání, kdy dle jeho názoru nebylo přihlédnuto k okolnostem v jeho prospěch; v návaznosti na to považoval za nepřiměřenou délku uloženého správního vyhoštění.
21. K hodnocení přiměřenosti délky doby, po kterou nelze žalobci umožnit vstup, je třeba konstatovat, že je na uvážení správního orgánu, jak dlouhou dobu, s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu, pro správní vyhoštění v rámci zákonného rozpětí stanoví. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 12. 2016, č. j. 10 Azs 181/2016-41, uvedl, že: *„Otázka stanovení doby, po kterou není umožněn cizinci vstup na území, je plně v diskreční pravomoci správního orgánu. Závisí-li rozhodnutí správního orgánu na správním uvážení, soudy ve správním soudnictví přezkoumávají pouze to, zda správní orgán při svém rozhodování nepřekročil meze správního uvážení, tj. „samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem.“* Úkolem soudu tedy není nahradit správní orgán v jeho kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002-46).
22. Soud shledal, že správní orgány při úvaze o délce doby, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, objektivně zohlednily všechny relevantní okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce, vyšly z kritérií stanovených v ust. § 174a zákona o pobytu cizinců, zvážily též soukromé a rodinné vazby žalobce v České republice i v Moldavsku, posoudily druh a závažnost protiprávního jednání žalobce, kterou odvozovaly primárně od délky neoprávněného pobytu na území a dále též od skutečnosti, že kdyby žalobce nebyl kontrolován policií, situaci by nijak neřešil a nadále by zde pobýval nelegálně. Nelze souhlasit s námitkou, že se žalobce nikdy v minulosti nedopustil žádného protiprávního jednání na území ČR, když ve správním řízení sám uvedl, že byl potrestán zákazem řízení na 1 rok kvůli alkoholu za volantem, což žalovaný v napadeném rozhodnutí potvrdil zjištěním z příslušné evidence. Nicméně, tuto skutečnost správní orgány v neprospěch žalobce nezohlednily, učinily tak pouze ohledně jiných porušení právních předpisů žalobcem, tedy ohledně toho, že žalobce přicestoval do ČR za prací bez pracovního povolení a není nikde hlášen k pobytu. K tomu však žalobce žádné výhrady neuplatnil.
23. Na druhou stranu ve prospěch žalobce správní orgány hodnotily to, že po dobu správního řízení se správním orgánem spolupracoval. Namítá-li žalobce, že ve správním řízení vyjádřil lítost, pak je třeba konstatovat, že nic podobného z podkladů ve

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

správním řízení nevyplývá, žalobce to neuvedl ani při podání vysvětlení, ani při seznámení se s podklady. Dále, žalobce sice ve správním řízení uvedl, že pokud bude muset, vycestuje dobrovolně, nicméně se nejedná o okolnost ve smyslu § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, která by mohla mít vliv na hodnocení závažnosti již učiněného protiprávního jednání žalobce a kterou by tak měl žalovaný zohlednit v jeho prospěch. Nelze souhlasit ani s námitkou, že se žalobce doznal; ve správním řízení totiž tvrdil, že se v ČR nacházel oprávněně z důvodu jeho rumunského občanství, což však bylo ve správním řízení vyvráceno. Není ani zřejmé, proč by měl žalovaný hodnotit obecnou migrační situaci v zemi, když jednak žalobce nespecifikoval, jakou zemi má na mysli (zda ČR či Moldavsko), a kritéria dle § 174a odst. 1 zákona o pobytu žádné takové hledisko nestanoví.

24. K tomu je třeba doplnit, že dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu rozhodnutí o správním vyhoštění nemá sankční povahu a nejde o správní trestání; jedná se pouze o správní opatření, kterým stát toliko vyjadřuje svůj zájem na tom, aby se dotčený cizinec na území státu nezdržoval (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 5 Azs 125/2004 – 54 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 5 Azs 94/2005 – 52). Otázka zavinění žalobce tak není v této souvislosti rozhodná, nerozlišuje se, zda žalobce dané protiprávní jednání učinil úmyslně či z nedbalosti, jde o odpovědnost objektivní. Řízení o správním vyhoštění má odlišnou povahu, než řízení přestupkové, a tudíž by ani nebylo namístě činit v jeho rámci úvahy o individuální či generální prevenci.
25. Soud má po zhodnocení výše uvedených skutečností za to, že uložení správního vyhoštění a doby, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 20 měsíců je zcela adekvátní a zohledňující všechny individuální okolnosti na straně žalobce. Toto opatření nijak nevybočuje z obvyklé praxe správních orgánů, jedná se o opatření v rámci dolní poloviny možné zákonné sazby. Pro srovnání soud poukazuje např. na rozsudek ze dne 14. 3. 2018, č. j. 1 Azs 416/2017 - 29, kde Nejvyšší správní soud neshledal nepřiměřeným správní vyhoštění cizince v délce jednoho roku za neoprávněný pobyt na území České republiky v řádu několika hodin, na rozsudek ze dne 6. 3. 2019 č. j. 8 Azs 262/2018-40, kdy byla akceptována délka správního vyhoštění jeden rok za neoprávněný pobyt v délce tří týdnů a na usnesení ze dne 20. 12. 2021 č.j. 10 Azs 275/2021-31, kde nebylo shledáno nepřiměřeným správní vyhoštění cizince v délce 18 měsíců za neoprávněný pobyt v délce necelých pěti měsíců. Dále soud poukazuje na rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2021 č.j. 19 A 46/2020-25 (neoprávněný pobyt jeden měsíc a správní vyhoštění na dvanáct měsíců) či ze dne 10. 11. 2020 č.j. 19 A 30/2020-22 (neoprávněný pobyt devět dnů a správní vyhoštění na dvanáct měsíců). V této souvislosti soud neshledal, že by přijaté opatření s ohledem na jeho délku bylo excesivní či svévolné, žalovaný z mezí správního uvážení nevybočil, námitka není důvodná.
26. Jiné vady napadeného rozhodnutí namítány nebyly, soud pak neshledal v postupu žalovaného ani v jeho rozhodnutí žádné jiné vady, kterými by se musel zabývat z úřední povinnosti. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

27. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 13. dubna 2022

Mgr. Kateřina Peroutková, v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.